

AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 7.

APRIL, 3rd 1920.

LETO (VOL.) XII.

Vsem našim cenjenim naročnikom in čitateljem voščimo prav
vesele in blagoslovljene velikonočne praznike.

Uredništvo in upravnništvo "AVE MARIA"

"AVE MARIA"

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscrip-
tion Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under
permit (No. 650). authorized by the
Act of Oct. 6. 1917. on file at the
Post Office of Chicago, Ill. By
order of the President, A. S. Bur-
leson, Postmaster General

Entered as second-class matter Oct.
20, 1919. at the post office at Chica-
go, Illinois, under the Act of March
3, 1879. Acceptance for mailing at
special rate of October 3, 1917.
authorized October 25, 1919.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporoča Slovencem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.

Telephone: Canal 2534

Slovenska trgovina

IVAN GOTTLIEB

1821. W. 22nd Street

CHICAGO, ILL.

Tel.: Canal 3073.

Se priporoča Slovenskim
gospodinjam. Hočete kaj
poslati svojim v stari
kraj? Vprašajte za cene.
Postreženi boste naj-
bolje.

FRANK SUHADOLNIK

veliko stori za Ave Maria in Edinost. On je zastopnik za ta dva lista
Rojaki, ali ne mislite, da tak mož zasluži, da kupujete pri njem
on ima **VELIKO ZALOGO OBUVAL.**

Zanesljiva in točna postrežba

6107 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO.

NAROČNIKOM KNJIG

Zveze Katoliških Slovencev, smo te dni pričeli raz-
pošiljati knjigo "Iz življenja Za življenje". Knjigo
je spisal naš sotrudnik Rev. John Plaznik. Vsi udje
Z. K. S., kateri so se naročili na knjige, dobijo to
knjigo pri svojem č. g. župniku ali pa pri krajevne-
mu zastopniku. Posameznim naročnikom bomo
knjigo posamezno razposlali. Za nenaročnike stane
knjiga 50 centov.

Rojaki naročajte in priporočajte to knjigo.

Pišite na:

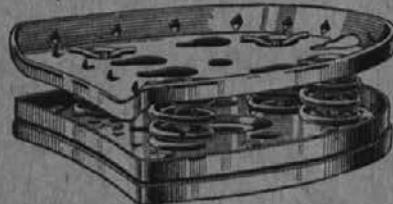
ZVEZO KATOLIŠKIH SLOVENCEV

1849 West 22nd Street,

CHICAGO, ILL.

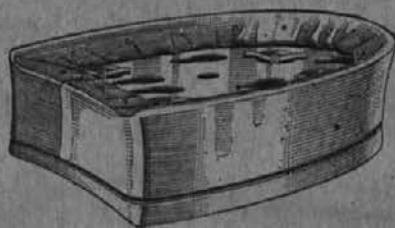
NOVA IZNAJDBA

Ali ste že čuli o najnovejši iznajdbi? Ali ste že videli nove
C. O. Prožne pete? Naša moderna iznajdba, pete z pravimi

prožnimi žicami (springs)
omogočuje še tako težki
osebi, da hodi z lahkoto
brez vsakega napora. C. O.
prožne pete olajšajo hojo
onim, ki imajo bolne ali
utrjene noge.

C. O. prožne pete (glej sliko)
so narejene močno in lično.
Dobe se v vsaki velikosti in
vseh barvah. Pritrdi se lahko
na vsako obuvalo, ker je pri-
dejano navodilo vsakemu pa-
ru.

Prožna postelja poživiti telo, C. O. prožne pete pa zabra-
nijo utrujenost. En korak na C. O. prožnih petah, je korak
v pravo smer. Ne odlašajte! Naročite jih takoj. Omenite šte-
vilko čevljev in barvo. Poskusi enkrat in ne boš več brez njih!
Cena \$1.50.

Iznajdba je patentirana in podjetje popolnoma v sloven-
skih rokah.

Rojaki podpirajte in priporočajte drugim Slovensko

C. O. SPRING HEELS CORP.

905 METROPOLITAN AVE.

BROOKLYN, N. Y.

AVE MARIA 1852 West 22nd Place, Chicago, Ill.

APRIL, 3rd 1920.

ŠTEV. (NO.) 7. LETO (VOL.) XII.

Izhaja vsako drugo soboto.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00

Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

VESELE IN SREČNE

velikonočne praznike želimo prav iz srca vsem našim naročnikom, prijateljem in dobrotnikom "Ave Maria" in "Edinosti"! Od mrtvih vstali Zveličar naj vse obilo oblagodari s svojimi milostmi!

SVETI POSTNI ČAS

s svojimi resnimi in globoko pomembnimi obredi je minul.

Zvesti otroci matere katol. cerkve so se trumoma zbirali okrog spovednic, kjer so očistili svojo vest, spravili s svojim Bogom, obljubili mu resno poboljšanje.

Potem je pa vse te trume očistenih src povabljal gospod Jezus okrog svoje gostoljubne mize — Velikonočne večerje, jih tako mило, tako ljubeznjivo nagovarjal: "Otročiči moji srčno sem želel z Vami jesti to velikonočno jagnje". In dajal se jim je sam sebe v nebeško skrivnostno jed in pijačo, ki je pokrepila omahljiva človeška srca in jih napolnila z novim navdušenjem, z novo gorečnostjo, novimi trdnimi sklepi za boljše življenje za prihodnost.

O, da, lepa si, krščanska vera, lepa! Kaj čuda, da se te milijoni in milijoni s toliko ljubeznijo in s toliko srčnostjo oklepajo. To si za vsako človeško dušo, srce, kar je dihanje za telo.

Čitatelj, kaj ne tudi ti si bil eden izmed teh srečnih trum! Tudi ti si bil eden izmed počesčenih povablencev Jezusove večerje.

O, ostani stanoviten temu dobremu Jezusu. Ne bodi Juda, ki je zavžil sv. obhajilo, pa je začul strašne bese-

de: "Kar misliš storiti, hitro stori!" t. j. bil si pri spovedi samo radi kat. društva, v srcu si pa ostal stari tat, ki kradeš čast svojemu Bogu, pa si ostal še nadalje v zvezi z uničevalci Jezusove cerkve, preganjalci Jezusovimi.

O, ako si ti bil tak Juda, kako si bil nagnjusen, ko si pristopal k mizi Gospodovi! Juda, s poljubom si izdal svojega Gospoda.

Ali si pa bil boječ in omahljiv Peter. Imel si trdno voljo drugače živeti po tej spovedi. Morda si govoril: "Če treba v smrt s teboj iti, bom šel."

Boš ostal stanoviten? Boš ohranil ta duh ljubezni in zvestobe?

Dal ti Bog!

VELIKO NALOGO JE sprejela od božje previdnosti naša ljuba Jugoslavija, ko je bila na tako skoraj čudežen način rojena. V Jugoslaviji se bosta našli pod eno streho zopet mati — cerkev, sveta rimsko-katoliška cerkev in pa uporna hči, vzhodna pravoslavna cerkev. Kako lepa prilika bode tu za katoliški del Jugoslavije, da se začne delati za spravo med materjo in hčerjo.

Veliki papež Leon XIII. ki je bil največji duh svojega časa je videl, da se Slovan dviga. Proučeval je te narode in vzljubil jih je. Videl je velikansko nalogo, katero bode imelo Slovanstvo v prihodnosti in zato si je toliko prizadeval ta narod vzbuditi.

Dokler bomo Slovani ločeni versko prave edinosti ne bode bratstva med nami. Le, ko bomo vsi enega srca

in enega duha, bode edinost mogoča in lahka.

Sv. stolica je že obljubila, da bode pomagala premostiti to nasprotje in dovolila bode slovansko bogoslužje po celi Jugoslaviji.

Tu bode pa nastopila velikanska naloga za katoličane.

Gorje če se oni ne bodo zavedli te svoje naloge, če se v tem velikem času ne bodo združili za skupno delo, če ne bodo s svojim življenjem in delovanjem podpirali delovanja sv. stolice, svojih škofov, svoje duhovščine.

Zato: pravoslavje se je skazalo kot nesreča slovanstva, kot zaveznik naših sovražnikov. Če se hočemo pokrepati, zjediniti vsi Slovani je to mogoče edino na podlagi naše vzvišene sv. katoliške cerkve.

NAŠE SLOVENSKO Orlovsko gibanje v domovini je nekaj idealno lepega. Da se je v tako žalostnih časih oglasila naša mladina, naši fantje, da so se združili v obrambo tako vzvišenih idealov, kakor je sv. vera in narod — kako je to lepo.

Bog blagoslovi tako mladino!

In kako mora to gibanje zveseliti vsakega pravega katoličana!

In tu se začena velika naloga nas ameriških Slovencev.

Prosijo nas pomoči!

Je kaka druga organizacija vzvišenejša kakor je organizacija naših poštenih Slovenskih mladeničev, da

bi bolj zaslužio naše podpore, kakor ta?

Da, ti fantje bodo oni pionirji, ki bodo zidali most zjedinjenja vseh Slovanov na močni in nepremagljivi skali sv. Petra. Kdor nje podpira, podpira to zjedinjenje.

Zveza Kat. Slovencev zbira darove za te fante. Ali ne boste katoliški Slovenci, vsi segli globoko v žep in jim pomagali?

TRIJE ČČ. FRANCIŠKANI so prišli minuli mesec v Ameriko iz stare domovine. To so Rev. Jeronim Knoblehar, Rev. Kornelj Petrič in Ven brat Akurzij Somrak. Tudi list "Ave Maria" jih pristrčno pozdravlja in jim kliče: dobro došli! Bog blagoslovi Vaš prihod!

Rev. Jeronim Knoblehar bode sprejel sodelovanje pri naših tiskarskih in časnikarskih podjetjih tukaj v Chicagi. Bil je dolga leta bogoslovni profesor. Spisal je že veliko učenih stvari, toraj mož kakor nalašč na mestu.

Rev. Kornelj Petrič je sprejel v oskrbo slovensko župnijo v Brooklynu. Rev. K. Petrič je bil dolga leta katehet in učitelj v Novem mestu in ga gotovo veliko naših Novomeščanov pozna, ker so bili njegovi učenci.

KONVENCIJA K. S. K. J. se bliža. Katoliška društva, ne pozabite na dolžnost, katero imate, da boste volili za delegate samo može, ki so praktični katoličani in ki so navdušeni za našo Jednoto, da ostane katoliška.

V TEBI JE MIR.

M. Elizabeta.

Ne vem, da je solnce tako radovedno,
široko odpira zlato oko,
potaplja ga v celico vedno in vedno
in gleda zvedavo raz sinje nebo
v molčeči moj dom.

Igraje siplje blesteče pramene
skoz okno edino v moj mili raj,
da z nežnimi prstki mi božajo stene
in čarajo sreče najslajši smehljaj
v najskrivnejši kot.

In čudom se čudi solnce kraljevo,
po ozki celici gleda, strmi,
zaman je iskalo med srečo in revo
zaklada, ki svet po njem hrepeni:
preblaženi mir.

In tu ga je našlo! Iz celice moje
miru ni prepodil krvavi meč...
O Jezus, kar ljubim oltarje tvoje,
vsak dan miru in sreče je več,
saj v tebi je mir.

ROJAKOM V PENNSYLVANIA.

Te dni jih bode začel obiskovati naš zastopnik Mr. Ivan Murn, ki je pooblaščen pobirati naročnino za "Ave Maria" in "Edinost", dosmrtno naročnino, delnice, prodajati. Knjige in tiskovine, sprejemati vstopnino ali članarino za Zvezo K. Slov., sprejemati priglasila za potovanje v stari kraj itd.

Prav toplo ga priporočamo vsem rojakom.

"Ave Maria", "Edinost".

ČRNI DNEVI V RDEČIH ČASIH.

Po časnikarskih poročilih sestavil
K.
(Dalje.)

"Častiti oče. Nemogoče je dalje prenašati, kar jaz prenašam!"

"Toraj vse moje svarjenje ni nič pomagalo? So bile vse moje besede zastoj?"

"Da, oče. Še slabše je. Od kar ste ga pozvali k sebi je postal še bolj divji. Pije, da je groza. Žid Kugelstein ga pa izrablja in mu da je mesto plače le vodko. Tako je večkrat pijan kot trezen."

Tako je tožila žena Kantorja Zofronija svojemu župniku v Krasnaja. Revica se je jokala, da bi se kamenu smilila.

"Ali res ni rešitve?" vpraša duhovnik.

"Ravno za to sem pa prišla k Vam."

"Da, težko je tu svetovati."

"Ko bi tega nesrečnega žida ne bilo v vasi. Koliko prokletstvo je samo za mojo družino! Kako sva srečno in zadovoljno živela toliko let. Sedaj pa toliko gorja. Včeraj zvečer je prišel domov ves pijan. Začel je razsajati in divjati in hotel me je biti, da sem mu komaj ušla!"

"Da v resnici tudi sam vidim, da je ta žid največja nesreča za občino!"

"Da, saj imajo pri sosedovih enaki križ. Tako lepo so pri Protoffovih živeli preje, kakor smo pri nas. Sedaj pa čujem enake boje iz hiše. In sosed mi je jokaje potožila, da je njen mož že tudi prav tak, kakor je moj mož."

"Da, proti temu se mora nekaj ukreniti," je vzdihnil zamišljeno duhovnik in globoka žalost se mu je pokazala na licu. "Vprašanje je samo, kaj bi se ukrenilo?"

"O, ko bi se dalo na kak način spraviti ga iz Krasnaje. To bi bila edina rešitev."

"Da. To je res! Toda kako?"

"Prosim Vas, č. oče, posvarite še enkrat mojega moža. Saj sami vidite, da tudi svojo službo več prav ne opravlja. Ste videli v nedeljo, kako je odpeval. Tako me je bilo sram pred vsemi ljudmi."

"Da. Tudi sam sem se že naveličal to gledati in sem sklenil, da ga bom odslovil."

"Seveda, kaj hočete drugega. Saj sem sama mislila, da bi bilo morda res bolje. Morda ga bode to zmoedrilo."

"Dobro! Poskusimo vsaj za nekaj časa!"

Zamišljen je hodil stari duhovnik po sobi, ko je odšla Kantorica. Srce ga je bolelo, kakor že dolgo ne. Premišljeval je, kako bi rešil svojo ubogo ljubljeno čredo še o pravem času.

"Da, tako bom poskusil. Pridobiti bom skušal načelnika mestne policije, da ne bode dovolila prodajati "vodke," ali pa da bode vsaj omejila ta strup," je govoril polglasno sam s seboj. Vzel je pokrivalo in odšel.

"Slava Jezusu!" je nagovoril načelnika, ko je stopil v njegovo pisarno.

"Slava Jezusu vekomaj, oče!" in vstal je po ruski šegi. "Sedite, oče!" ponudil mu je priprosto leseno stolico, na katero se je duhovnik vsedel.

Začela sta govoriti o raznih vsakdanjih stvareh, dokler ni duhovnik napeljal pogovor na predmet, radi

katerega je prišel.

"Zadnje čase opažam, da se silno širi po občini "vodka!"

"Da, mužiki so ga včasih potrebni," zavrne duhovnika načelnik.

"Da! Ne rečem, da ne škodi sem pa tja kak požirek. Vendar opažam, da se opijajo, da so se nekateri že popolnoma navadili. Poglejte mojega Kantorja! Žena je bila prav kar pri meni in je zelo tožila, kako žalostno življenje ima!"

"Da! Nekateri ljudje ne poznajo mere," odgovori načelnik hladno.

"Res je! Vendar pa jaz mislim, da je precej vzrok temu način, kako se mužiki navajajo k pijači."

"Mislite žida Kugelsteina?"

"Da. Opažam s žalostjo, da je prišla z njim nesreča v Krasnajo!"

"Ne mislim, da bi bilo to tako hudo!"

"Pomislite vendar kako se godi po družinah."

"Kugelstein vendar ni kriv, če so ljudje nezmerni? On prodaja in proda kolikor kdo kupi."

"Res je to. Vendar pa veste sami, kako navaja mužike k pijančevanju."

"V kolikor jaz vem, on jih ne navaja. On je samo postrežljiv."

Duhovnik je opazil, da se načelnik poteguje za žida. Zbolelo ga je v srce, ker je bil načelnik do sedaj vedno njegov prijatelj.

"Gospod načelnik ali ne opazate, da se pijančevanje širi po Krasnaja od kar je ta žid tukaj?"

"Nisem opazil!"

In duhovnik mu je začel pripovedovati, kolikor on ve, kako se je že

začelo žalostno življenje po nekaterih družinah in kako se je treba temu zlu postaviti nasproti takoj v začetku. Govoril je navdušeno in ga skušal pridobiti, kajti vedel je, koliko lahko on kot načelnik stori za občino.

Navdušene besede častitljivega starčka duhovnika so naredile viden utis na uradnika. Bila sta do sedaj vedno prijatelja in dolga leta je bil krepek pomočnik duhovnikov pri vodstvu občine. Marsikak uspeh duhovnikov je bil dosežen samo s pomočjo načelnika. Zato je pritrjeval duhovniku in odobral. To je opazil Sveštenik Epifanij. Vendar pa je opazil na obrazu načelnika tudi neko čudno zadrego, katere si pa ni mogel razložiti. Videl je dobro voljo na načelniku, da bi rad kaj storil. Toda nekaj ga drži nazaj. Toda kaj?

"Ne mislite, gospod načelnik, da imam prav?"

"Da, oče. Gotovo! Vprašanje je samo, če bom jaz res mogel kaj sto-

riti. Dokler se Kugelstein ravna po postavi, mu ne morem ničesar. Pazil bodem, če bi ne delal po postavi, da ga bom takoj prijel." To je bilo vse, kar je načelnik odgovoril duhovniku.

Duhovnik je vstal in odšel. Šel je iz pisarne načelnikove s težkim srcem. Ta zadrega nekdanj odkritega moža, s katerim sta bila do sedaj toliko let dobra prijatelja, ga je osupnila in neka temna slutnja se ga je polastila.

"Kaj bi to pomenilo? Preje je bil vsikdar tako vesel, kadar koli sem prišel. Danes je bil v zadregi. In ta neodločnost. Kako je bil doslej vsikdar takoj pripravljen izpolniti vsako željo. Zakaj se je danes tako izjavil? Tu mora biti nekaj zadaj? Je tudi za načelnikom že morda židovski vpliv?" Tako je premišljeval častitljivi starček, ko je počasi ob palički stopal proti domu. Večkrat se je vstavil in premišljeval. Videlo se mu je, da misli težke in globoke misli.

Rev. Jno Pershe, župnik, Kansas City, Kansas.

Tako pride počasi pred svoje župnišče in hoče v hišo, ko pride mimo Kantor Zofron.

"Ravno prav, Zofrone, pojdi notri. Ravno sem mislil poslati po te!"

"Slava Jezusu, oče," se je odkril Kantor Zofron v zadregi in se globoko poklonil po ruski šegi. "Kaj želite?"

"Pojdiva v hišo?"

In odšla sta.

Kantorju je bilo tesno pri srcu, ko je šel za duhovnikom. Videl je, da ga ne bode počastil.

"Dragi sinko," začel je duhovnik ljubeznjivo, ko sta prišla v sobo.

"Ali se še spominjaš, kaj sem ti zadnjič rekel, ko sem te poklical radi pijače in radi žida Kugelsteina?"

"Da, oče!"

"Zakaj pa ne poslušáš? Ali ni žalostno, da se utapljaš v židovo "vodko" in da vlečeš za seboj tudi svojo nesrečno družino."

"Oče, prosim . . ."

"Kantor, nobene besede več! Zadnjič sem te opozoril in posvaril. Povedal sem ti, da te bom odpustil iz službe, ako se ne poboljšaš. Zofrone, pomisli kaj delaš! Poglej, kako srečno si živel s svojo družinico! In danes? Ali nisi v sramoto svoji službi? — Zato bodem držal svojo besedo in od danes naprej nisi več Kantor, dokler se ne poboljšaš. Če ti je žid več kot tvoja družina. Potem — dobro! Pojdi za židom."

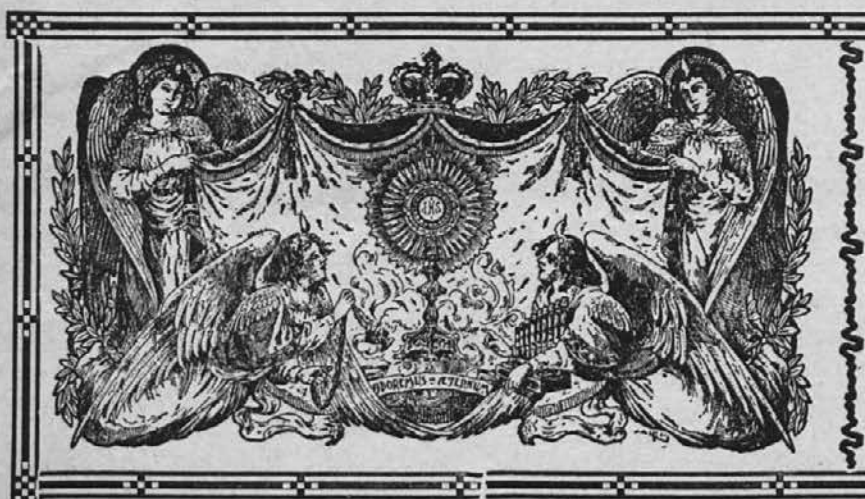
Tu imaš svojo plačo in z Bogom! Obžalujem te! Pomilujem tvojo nesrečno ženo! Vendar . . ."

Kantor je molčal, sprejel denar in odšel. Videlo se mu je pa na obrazu, da vse vre v njem same jeze.

Ko je pa stopil iz župnišča dvignil je pest proti župnišču in požugal:

"Le čakaj stari! Ne boste nas dolgo tlačili! Pride dan osvete, ko se dvigne mužik. Sveštenike proč, pa bode lepše življenje v Rusiji. Prav ima Kugelstein."

(Dalje sledi.)

"AVE MARIA".

Rev. J. Plaznik.

"Nesla sta ga v Jeruzalem, da ga darujeta Gospodu
(Luk. II., 22.)

Ko je bil Jezus štirideset dni star, sta ga Marija in Jožef nesla v Jeruzalem, da ga darujeta Gospodu kot prvorojenca, da javno pripoznata, da vsako stvarstvo spada Bogu in da je Bog gospodar vsega.

Počastimo Jezusa, ki se daruje svojemu očetu. Jezus hiti, da se javno posveti Bogu in izroči njegovi službi, da ponovi svojo daritev, katero je skrivoma opravil takoj po rojstvu. Takoj, ko se je njegova duša pridružila telesu, je bil takoj posvečen po tej zvezi. Ob enem je pa dal samega sebe s temi zakramentalnimi besedami: "Daritev nočes; pripravil pa si mi telo. Glej, Oče, prihajam, da izpolnim tvojo voljo!" Od tistega časa se je Jezus popolnoma žrtvoval Bogu. Njegova cela človeška narava je izročena Bogu.

Šel je v tempel, da se javno Bogu daruje in da se mu izroči pred njegovim oltarjem. Pripoznal je, da je prejel od njega vse, da mu vse dolguje. Zato mu vse vrača in obljubi, da bo rabil vse, kar ima, za njega in za razširjanje njegove časti.

Jezus, kot prvi izmed ljudi in stvarstva, časti Boga, pripoznava božje vrhovno gospodarstvo v ime-

nu vseh stvari in nas posvečuje njemu.

Na sebe je sprejel dovršenje očetove volje, dela, trpljenja, poniževalnosti križa in evharistije.

Koliko časti je Bog prejel tisto uro. To češčenje mu je dalo več časti, kakor mu jo je vzel Lucifer in Adam s svojim grehom.

Marija se je združila z Jezusom v tem darovanju in izročila sina nazaj Bogu. Od tistega časa ni pripadal več njej, ampak Bogu samemu.

V združenju z Jezusom in Marijo častimo Boga večkrat na dan.

Ne pozabimo pa, da je Bog, komur pripadamo tu na zemlji, kateremu dolgujemo čast, ljubezen in službo, Bog vojnih čet in gospodar svete evharistije. Le v evharistiji stanuje osebno na zemlji. Evharistija je prestol njegove pričujočnosti in moči. Če tega ne pripoznamo, če naše življenje ne prihaja od najsvejšega zakramenta in se ne izteka v njega, zastonj pravimo, da smo kristjani.

Darujmo se mu popolnoma, darujmo mu celo življenje na tak način, da ne bo greh imel ničesar več z nami opraviti. Ponovimo večkrat svojo daritev. "Jezus, vse za tebe! Stori z menoj, kar hočeš. Darujem ti svojo prostost in vse, kar je osebne. Ti mi bodi vse. Vse prihaja od tebe in vse naj se vrne k tebi. Tvoja volja naj se vedno zgodi."

Zaradi te skrivnosti svetega rožnega venca bi morali tudi mi biti

ČASTNA STRAŽA PRED TABERNAKELNOM.

GLASILO ČASTILCEV PRESV.
REŠ. TELESA.

Urejuje Rev. J. J. Plaznik
Des Plaines, Ill.

Bogu hvaležni.

"O Jezus, zahvaljujemo se ti za tvoj zgled, da se daruješ v templu. Tudi mi bi morali darovati, kakor si se ti daroval pri svojem rojstvu, svojemu stvarniku, dobrotniku in gospodarju prvine vsega.

Vemo, da ti moramo darovati drevo s svojimi sadovi, sami sebe in celo življenje in dejanje.

Tvoji volji bi morali izročiti, kar smo in kar imamo.

To pa darujemo po Marijinih rokah, kakor si ti delal.

Darujemo se Bogu bolj z dejanji, kakor besedami. Tebi se zaupamo, kakor si se ti zaupal Mariji v svoji mladosti.

Zahvaljujemo se ti za zgled v templu, za milosti, katere si pridobil za nas. To darovanje posvečuje vsa druga darovanja. Le zavoljo tebe so zaslužna.

V tej skrivnosti si me videl in posvetil moj dar pri krstnem kamenu, dar, katerega sem sam ponovil pri prvem obhajilu.

Videl si me, imel si me v oblasti, imel si me na rokah, ko si se daroval svojemu očetu. Bil sem pri tebi v Marijinem naročju. Če bi se ti ne bil daroval za mene, bi jaz nikoli ne mogel Bogu dopasti. Ti si me že tedaj ljubil in me posvetil.

Ta skrivnost se vedno ponavlja. Vsaki dan se daruješ v cerkvi, da obnavljaš prvo darovanje v templu. Kdor te prejme, te nosi na rokah in v srcu, da se daruješ za njega.

Zakaj nisem čist, kakor Marija in pravičen, kakor Simeon. Združen v veselju tega starega moža z očmi na tabernakelnu, pripoznam, da ta luč še sveti vsem narodom, da je Zveličar prišel, da je zemlja počesčena vsaki dan, ker se daruje od solnčnega vzhoda pa do solnčnega zahoda zmiraj in povsod čista daritev, evharistično jagnje.

Neki oče pripoveduje sledečo resnično zgodbo:

Moja verska vzgoja je bila popolnoma zanemarjena. V šoli sem se učil samo grda zaničevanja vere. Živel sem tako, kakor more živeti le nevernik. Vdal sem se razveseljevanju in političnim spletkam. Tudi sem se oženil in dobil dobro ženo, s katero sem se pa poročil, ker je bila lepa in bogata. V veri je bila ravno tako nevedna, kakor jaz; imela pa je zelo nežen verski čut, ki se je šele potem prav razvil, ko sva imela že več otrok. Če bi ne bilo žene, bi otroci ne bili nikoli krščeni. Vzgojo otrok sem prepustil ženi. Najstarejši je opravil prvo obhajilo, ko se še zmenil nisem za to. Prišla je vrsta na najmlajšega. Posebne nadarjenosti ni imel. Imel sem ga rad, kakor druge, vendar sem postopal strožje z njim. Mati mi je večkrat rekla: "Imej malo potrpljenja; se bo že poboljšal, ko bo čas za obhajilo." Taka hitra sprememba se mi je zdela nemogoča.

Deček se je prvo lepo učil katekizma in čudovito napredoval. Razvijal se mu je duh, srce je postajalo boljše. Nisem se mu mogel dovolj načuditi. Ta otrok, ki mi je bil zadnji, mi je postal najljubši.

Začel sem se učiti krščanskega nauka z njim. Začelo se mi je dani: Kaj je bilo moje življenje? Videl sem, kako se je moja žena žrtvovala za mene in molila. To me je tako vznemirilo, da celo spati nisem mogel. Primerjal sem ti nedolžni duši s svojim življenjem, ljubezen do mene z mojo ljubeznijo. Moral sem pripoznati: "Moja žena in otroci ljubijo v meni, kar jaz ne ljubim v njih, ne v sebi: ne-

umrjočo dušo..

Tako se je približal teden svetega obhajila. Deček mi ni vzbujal samo dobrih čutil, ampak nekaj, kar me ponižuje. Obudilo se je v meni spoštovanje do malčka.

Čez nekaj dni pride deček po mami v mojo sobo. "Papa, nikoli bi ne mogel iti k svetemu obhajilu, če bi te ne prosil, da mi odpustiš vse napake in sitnosti, katere si imel z menoj. Tudi mi moraš dati svoj očetovski blagoslov. Saj veš, kako sem te žalil. Žal mi je in ne bom več tega storil."

"Moj otrok, oče rad odpusti otroku, ki ni bil dober. Z veseljem rečem, da ti nimam ničesar očitati, da sem zadovoljen s teboj. Bodi priden, ljubi Boga, zvesto izpolnjuj svoje dolžnosti. Na ta način te bova z materjo vedno vesela."

"O, papa, Bog, ki te ljubi, mi bo pomagal, da bom vse to. Prosi ga za mene." "Da, otrok moj, bom. S solznimi očmi sem zrl na svojega ljubljencega, ga vzel v naročje in ko sem ga pritisnil na srce, je rekel:

"Papa."

"Kaj je, dragi moj?"

"Za nekaj bi te rad prosil."

Zdelo se mi je, kaj otrok hoče; bal sem se, da bi mu moral kaj odreči; zato sem rekel: "Pojdi sedaj; jaz imam še delo. Nocoj ali jutri zjutraj me prosi in vse ti bom dal, če je mama zadovoljna." Ubogi otrok je bil nekoliko osupnjen in ni upal povedati svoje želje. Zopet me je objel in žalosten odšel v svojo sobo. Žal mi je bilo, da sem otroka tako odpravil in šel sem za njim, da ga potolažim z ljubkovanjem.

Njegova soba je bila odprta. Malček je klečal pred Marijino podobo in molil z vso gorečnostjo. Obdalo me je tako čustvo, ko sem otroka tako zagledal, kakoršno more obuditi le angel z nebes.

Hitro sem se vrnil v svojo sobo, se vsedel, naslonil glavo na roki in najrajše bi se bil zjokal. Ko sem dvignil oči, je mali stal poleg mene. Njegov strah je izginil. Odločno, pa prijazno je rekel:

"Papa, kar te prosim, mi ne boš odrekel; tudi mama se strinja. Prosim te, da greš tudi ti z menoj k svetemu obhajilu. Papa, saj me boš uslišal. Stori to iz ljubezni do Boga, ki te tako nežno ljubi, ki se je tudi daroval za tebe."

Nisem se mogel več ustavljati temu velikemu, dobremu Bogu. Zjokal sem se in pritisnil dragega malčka na srce. "Da, moj dragi otrok gotovo. Če hočeš, me lahko pelješ še danes k svojemu spovedniku in mu rečeš: 'Glejte, moj oče.'"

Čez nekaj dni je klečal pri obhajilni mizi apostol svojega očeta. Poleg njega in njegove matere je klečal njegov oče, da prejme Zveličarja v svoje srce po dolgih letih. Zopet se počuti mirno. Ta tri človeška srca so bila v svetem veselju. Najveselejše pa je bilo srce Jezusovo.

(Nadaljevanje prihodnjič.)

Cleveland, O. — Častiti gospod vodja Častne straže pred tabernakljom: Pošiljam vam \$10.00 za razširjanje češčenja in slave Jezusove v najsvetejšem zakramentu ljubezni. Ni boljšega namena na tem revnem svetu, kakor razširjati, kolikor mogoče, čast in slavo ljubega Jezusa. — Dragi naročniki in čitatelji lista "Ave Maria": Ako ljubite Marijo, morate ljubiti tudi Jezusa. Bolj ne moremo vstreči prečisti devici Mariji, kakor, da se vsi pridružimo angeljskemu pravilu, da se brez izjeme vpišemo v prelepo društvo "Častna Straža." Stavimo to: Č. g. vodnik nam je prav lepo razložil, kako se najlažje vdeležimo nezmerljivih odpustkov in jih darujemo našim pokojnim v večni blagor. — Srčen pozdrav vsem novim članom!

John Intihar.

Naša vrla zastopnica in sotrudnica po severni Minn. Mrs. A. Preglet se je pred nekaj tedni ponesrečila na ulici. Padla je tako nesrečno, da se je znatno poškodovala. Že več tednov leži na bolniški postelji.

Mi izrekamo tej naši blagi dobrotnici naše iskreno sožalje in ji želimo od srca skorajšnega zdravlja. Vse čitatelje "Ave Maria" pa prosimo naj vsakdo zmoli za to blago ženo eno Češčno Marijo.

'ČEŠČENO BODI TVOJE IME.'

Glasilo društev Najsv. Imena

urejuje

Rev. J. J. Oman

3547 E. 80th Street

Cleveland, O.

Vrata jetnišnice v Columbusu so se zaprla za udom mladega moža. Nič več se za njega ne odpro. Pač, še enkrat, najbrže 25. junija, bo zarozljal zopet ključ v vratih in vrata se bodo odprla, da odnesejo mrtvo truplo Joseph Delija, ki bo tam na omenjeni dan zjutraj pred solničnim vzhodom na električnemu stolu usmrten. Do tistega časa bode imel dosti prilike Deli, da sprevidi strašni zločin in se skesa svojega greha. Deli je namreč umoril svojo mlado ženo, katero je prisilil, da sta se poročila na kortu. Nekje čez morje pa plove pismo proti Mažarski, v katerem se sedaj še kriva strašna vest, ki se bode kmalo kakor meč zabodla v srce Delijevih starišev. Tako malo pismice, pa zagrne njegovim starišem za vselej na svetu solnce veselja, ponosa in sreče. Kako strašna bo ta vest! Kako strašni dnevi bodo sledili tej vesti za uboge stariše, ko bodo šteli dneve in ure, do 25. junija, do časa, da bode njih sin plačal svoj zločin s svojim življenjem, kajti plačilo za greh je smrt.

Krščanski možje in očetje! Denite še enkrat vi sami sebe na mesto tih nesrečnih starišev! Mislite si, da ima vaš otrok na omenjeni dan končati svoje mlado življenje in to na tako sramotni način. Kaki bi bili vaši čuti v takem slučaju? Strese vas že misel, kaj ne? Kaj bi se ne želeli stokrat raje, da vas je ugrabila še tako strašna smrt, kakor pa, da morate šteti tako strašne ure?

Pa boste morebiti rekli, kaj si bom domišljjal tako prazne reči, saj jaz ne pridem nikdar na tako nesrečno stališče.

Bog daj, da ne.

Pa ravno tako sigurni so danes še tudi Delijovi stariši. Še sanja se jim ne, da jih zadene ta sramota. Vendar pa je vest smrtne obsodbe iz Clevelandskega sodišča že na poti, ki za vselej prebudi stariše iz te sigurnosti.

Ali, kako je pa ta nesrečni sin prišel do tako sramotnega položaja, da danes čaka, kot morilec svoje lastne žene, na pravično kazen? Kaj je vzrok, da bosta kmalo tukaj dva prerana grobova, v Evropi pa bodo želeli roditelji, da jih je črna zemlja zasula dolgo predno jih je doletela vest te prežalostne tragedije?

Vse kaže, da je bil Deli površno vzgojen. O samozatajevanju ni vedel ničesar, in še danes ne ve nič. Njegovi volji bi se moral pokoriti vsak. To se že kaže v tem, da je dekleta z revolverjem prisilil, da sta se poročila in ji je pozneje, ko ga je pustila, zopet z revolverjem pretil in jo nazadnje tudi ustrelil.

Še več drugih slučajev, ki so bili pri sodnji omenjeni, kažejo, da je bil Deli trmoglav in samovoljen, ki nikakor ni mogel trpeti, da bi se njegova volja ne izpolnila. Ko je bil obsojen in se je zavedel, kako strašna usoda ga je doletela, je upil in se zviljal: "Jaz nočem umreti! Saj me ne smejo umoriti!"

Deli je zgled za vse one stariše, ki otrokom vedno pustijo njih voljo, najsi bode prav ali ne prav. Otrok, ki se od mladega ne uči samozatajevanja, bo prej ali slej trpel žalostne posledice trmoglavosti in nobena reč se tako hitro ne kaznuje nad stariši, kakor slaba vzgoja pri otrocih. Nespametna ljubezen do otrok,

to je taka ljubezen, ki otroku pusti vse obveljati, ki ga nikoli ne kroti, je že veliko, veliko preranih grobov izkopala. Nespametna ljubezen je vir grenkih solza, ki bi, zbrane skupaj v en potok, gonile stotine mlinskih kamnov. Nespametna ljubezen starišev je največja mreža, s katero lovi satan očete in matere, zato, da mu njihovi otroci sami skačejo v pogubo. Kako resnične so besede sv. pisma: "Pusti svojemu sinu njegovo voljo in tresel se boš pred njim." David, radi nepravde ljubezni do svojega sina, ni svaril in kaznoval Absalona za pregrehe. Pozneje se je bridko kesal te slabosti, ker se je Absalon vzdignil proti očetu. Kdo ne ve žalostne usode velikega duhovnika Helija, ki je pustil svoja sina nekaznovana iti od greha do greha, dokler vse tri ni zadela kazen — smrt?

Nekateri stariši pravijo, "saj ga bijem, pa vse nič nepomaga." Da, če boš otroke samo tolkel, "vse ne bo pomagalo nič." Otroke je treba učiti, jih vaditi krščanske značajnosti. To se pa ne izvrši z "pretepanjem," pač pa z mirnimi, pametnimi navodili, pred vsem pa s zgledom. Kaznovati, in sicer pametno kaznovati, je šele potreba, ako je otrok vporen tvojim zgledom in naukom. Kjer so otroci prav učeni takoj od mladega, je treba redko-kedaj prijeti za šibo. Vendar pa ni s tem rečeno, da se takim otrokom pusti njihova volja.

Zato stariši, učite otroke samozatajevanja takoj od mladega! Vzgaajte jih v strahu božjem! Dajte otrokom vselej dobri zgled! Molite zanje in z njimi! Varujte otro-

ke pohujšanja od ljudi, ki prihajajo v vaše hiše in ne bo se Vam treba bati, da tudi vas doleti kedaj tako strašna vest, kakoršna sedaj spe k starišem morilca Delija.

Cleveland, O. — Moški oddelek dr. sv. Imena je imel zelo prijazno sejo v mesecu februarju. Seja se je vršila na dan skupnega sv. obhajila. Vsi člani se strinjajo, da so sedanje medalje, ali znaki (badges) preslabi. Zato je bilo sklenjeno, da se nabavijo druge, boljše in stvar je bila oddana odboru v oskrbo.

Umrli je tudi eden naših sobratov, Anton Zupančič. Pokojni je bil bolan že več mesecev. Zelo je želel, da bi okreval, ker ima v starem kraju družino, katero bi bil rad še videl pred smrtjo. Pa Bog ga je poklical v našo stalno domovino. Kakor ukazujejo naša pravila, zbrali so se bratje v hiši, kjer je ležal, da molijo rožni venec in pa molitve pri mrliču iz društvenega obrednika. Naj počiva sobrat v miru.

Florjan Cesar, taj.

Pittsburg, Pa. — Naše društvo Najsv. Imena je imelo 29. febr. svojo običajno skupno sv. spoved in sv. obhajilo in popoldne svoj sedmi shod, letno zborovanje in volitev novega odbora. Izvoljeni so bili sledeči:

Predsednik: Jos. Bohorič,

Podpredsednik: George Mikelič,

Tajnik: Mike Krotec,

Maršal: Viljem Tomec,

Poslanci (delegatje): Frank Cvetič, Frank Golobič, Frank Lakar, George Kral.

Nadalje naznanjam vsem tukajšnjim Slovencem, da je naše društvo sklenilo, da bode priredilo zabavo v prid tukajšnje slovenske cerkve v našem Slovenskem domu in sicer 26. aprila. Vsi člani društva se prosijo, da se kolikor največ mogoče udeleže te veselice, ker bo korist nam vsem.

Tukaj smo imeli nekoliko dni pravo spomladansko vreme ali ne v veselje, temveč za žalost nižje ležečih krajev. Ko se je začel led in sneg tajati, narastla sta Allegheny

in Monogabela potoka in poplavlila vse nižje ležeče kraje v Pittsburgu in okolici.

Nadalje naznanjam, da tukajšni Slovenci lepo napredujemo. Imamo svojo cerkev, svojo 8-razredno ljudsko šolo. Letos smo kupili novo hišo za sestre. Imamo lep slovenski dom. Zdaj se je ustanovila zadružna prodajalna in kakor čujemo, bode kupljena še ena dvorana. Treba nam samo še nove cerkve, ki pa upam tudi še pride. Ta sedanja je že pretesna.

John Golobič.

Camp Eustis, Va. — Želim, da bi Bog blagoslovil ta prekrasni list "Ave Maria." Jaz si ga predstavljam kakor zvezdo, ki je kazala trem modrim pot do našega Zveličarja. Kdor sledi zvezdi "Ave Maria," ki sveti nam ameriškim Slovencem bode enako gotovo našel Jezusa, srečno življenje in srečno smrt. Zato iz srca pravim, naj Bog blagoslovi, da bi list "Ave Maria" letos dobil vsaj še enkrat toliko naročnikov! In resnično želim, da bi ga naj več in več rojakov bralo in tudi razumelo in mu sledilo. Gotovo bodo našli srečo.

Vojak Jos. Mihelič.

TVOJ NEDELJSKI TOVARIŠ.

Piše Rev. J. C. Smoley.

VELIKA NOČ!

To je dan, ki ga je Gospod naredil; veselimo in radujemo se v njem. — Ps. 117.

I ga praznika, kateri bi razodeval toliko veličastvo Božje, kakor ravno današnji. Božič je nežno-prisrčen praznik, Velika noč pa je mogočen in veličasten praznik. Mi strmimo nad skrivnostjo današnje nedelje. To strmenje je popolnoma opravičeno, če premislimo dogodke zadnjih dni. Veliki petek smo videli Gospoda na križ pribitega. Danes ga pa gledamo v njegovem veličastvu kot zmagovalca smrti in pekla. Jezus je storil sicer veliko čudežev, toda čudež vseh čudežev je današnji. Poprej mrtvi Zveličar oživi zopet samega sebe; prodere zapečaten grob ter ves častljiv, svetel kot solnce, vstane iz groba iz lastne moči. Kdo bi ne strmel nad tem čudežem? Postavimo si ta čudež v duhu pred oči in se vprašajmo: Zakaj je Gospodovo vstajenje tako pomenljivo? Odgovorjam: **Zveličar je s svojim vstajenjem utrdil našo vero, naše upanje in našo ljubezen.**

1. Zveličar je utrdil našo vero. Kako to? Mi verujemo, da je Jezus pravi Bog. V nebesih je doma, od tam se preselil na zemljo in postal človek. Vse to je Jezus sam trdil: da je Sin božji, da bo prišel soditi žive in mrtve. Veliko jih je verovalo vanj. On je pravi Bog in kot tak mora živeti. Toda kaj se je zgodilo? Judje ga umore, vesele se svoje zmage, češ, "Jezusa ni več. Zdaj vidimo, koliko smemo verjeti njegovim besedam. Mi smo ga umorili." Če bi bil toraj Gospod obležal mr-

tev v grobu, imeli bi ga vsi za sleparja in lažnika. Moral je toraj vstati iz groba. **Vstal je, ni ga tukaj,** rekel je angelj pobožnim ženam. S tem je najbolj pokazal svojo moč, katere vsa judovska druhal ni mogla uničiti. S tem čudežem je pokazal, da je pravi Bog. Zanesti se toraj smemo: Resnično je, kar je govoril. Uresničile se bodo njegove besede, da bo katoliška cerkev ostala do konca sveta; resnično je, da je v zakramentu sv. Rešnjega Telesa pričujoč; resnično je, da so nebesa in peklo . . . Na ta čudež je apostol Pavel opiral svojo vero: "**Vem, komu verujem.**" Na tem čudežu naša sv. vera sloni. **Ako pa Kristus ni vstal,** pravi isti sv. Pavel, **tedaj je prazno vse naše oznanjevanje in prazna naša vera.**

2. Jezusovo vstajenje pa utrjuje nadalje tudi naše upanje v prihodnje častljivo vstajenje. Zveličar je po groznih mukah in krvavi smrti tretji dan častljiv vstal iz groba. Tudi naša trupla ne bodo vedno v grobu, temveč združena s svojo dušo bodo vstala sodnji dan k novemu, boljšemu življenju. Pri Jezusu je prišlo za trpljenjem veselo vstajenje. Tako bo tudi pri nas. Kristus nas tolaži ne le z lastnim zgledom, temveč tudi z besedo: "**Na svetu boste stiske imeli; pa zaupajte; jaz sem premagal svet.**"

3. Jezusovo častljivo vstajenje utrjuje tudi našo ljubezen. To se pravi: častljivo vstalega Zveličarja ljubimo še bolj, kakor smo ljubili trpečega in umirajočega. Trpečega smo ljubili, ker trpi iz ljubezni do nas. On nas je ljubil, zato ga moramo ljubiti tudi mi. In tega Gospoda smo izgubili na Veliki petek. Žalovali smo pri njegovem grobu. Tiha žalost se nas je polastila. Že-

leli smo videti živega, in to se je zgodilo današnji dan. Koliko veselje, da vidimo zopet živega, častljivega, veličastnega onega, s katerim smo malo dni poprej žalovali.

Poglejmo Marijo Magdaleno. Objokana išče Gospoda med mrtvimi. Išče ga v grobu. Izve, da je vstal. Kako je zdaj vesela! Gospod se ji prikaže in reče: "**Marija!**" Vsa vesela teče ter drugim učencem pripoveduje: "**Naš ljubljani Gospod je vstal.**" Vstajenje Jezusovo je pomnožilo njeno ljubezen.

—Tu ob božjem grobu šele spoznamo, kdo je ta, ki leži v njem. Tisti, ki je rekel: Tako sem te ljubil, da sem dal svoje življenje za Te. Zdaj se lahko izveličaš, če le hočeš. Da bi ti ne trpel v peklu, trpel sem jaz za tebe na križu. Bolj te ne more nihče ljubiti, kakor oni, ki da svoje življenje za te, in to sem storil jaz.

Z današnjim čudežem se je toraj Gospod pokazal pravega Boga. Potrdil je s tem našo sv. vero. Potrdil je zlasti našo ljubezen. Še bolj ga ljubimo, ker smo ga natančneje spoznali. — Zato, predragi, govorimo vselej s Petrom: "Gospod, h komu pojdemo? Ti imaš besede večnega življenja, mi pa smo verovali in spoznali, da si Ti Kristus, Sin Božji." Amen.

BELA NEDELJA!

Mir vam bodi!

On je vstal od mrtvih, prikazal se je svojim učencem; najprej Petru, potem učencema, idočima v Emavs in naposled vsem skupaj. Prišel je k njim pri zaprtih vratih, pokazal jim svoje roke in bok, da bi ga spoznali. In razveselili so se učenci, ko so videli Gospoda. Poslušajmo prve besede, katere je spregovoril: rekel je: **Mir vam bodi! Kako krasno**

to voščilo: Mir vam bodi! Kaj ima lepšega človek na svetu nego li mir — mir z Bogom, mir s svojim bližnjim, mir sam s seboj. Tudi jaz vam želim miru. A ne ostanem pri sami želji, ampak dati vam hočem navodilo, kako za pravi mir skrbeti, kako resnični mir najti.

Ljudje iščejo mir na razne načine: v bogastvu, v nezmernosti in pijančevanju, v zabavah.

Najdemo li mir v tem? Ne! Oglejmo si to natančneje.

1. **Bogastvo** človeka ne upokoji. — Marsikdo se žene za njim, da bi nakopičil denar, se ne boji in ne brani ne laži, ne goljufije, ne tatvine, ne boji se niti krive prisege. Vprašam vas, daje li imetje človeku pravi, resnični pokoj? Nikoli! Kolikor več kdo ima, toliko več si želi. In čim več si želi, toliko bolj postaja lakomen — in pokoja, miru ne najde ne v življenju ne ob smrti.

Je potreba, da skrbimo tudi za posvetno premoženje; moramo jesti, moramo se oblačiti, in k temu treba denarja. Toda imeti vse svoje misli napete le na to, kako si nakopičiti denar, gledati le na to, kako v premoženju najti mir in pokoj, je blazno. Premoženje nam pokoja ne da. Kristus sam pravi: "Kaj pomaga človeku, če si cel svet pridobi, na svoji duši pa škodo trpi?"

2. Drugi zopet išče pokoj in mir v **nezmernosti** v jedi in pijači.

Najde li taki človek mir? Odgovor je zopet kratek: Nikoli. Le poglejte, kake posledice ima nezmernost. Najprej spodkopuje zdravje. Že modri Sirah je rekel: "Mnogo jih umrje radi nezmernosti; toda kdor je zmeren, podaljša svoje življenje." Na veliki cesti sta se srečala dva voznika. Oba sta imela težko naloženo. "Kaj voziš?", vprašal je starejši, ki je šel za prvim voznikom. "Peljem žganje", je bil odgovor. "A kaj pelješ ti?" "Grem v mesto," je bil odgovor, peljem nagrobne spomenike. Pa dobro, da sva se srečala. Za žganjem pride navadno grob."

Nezmernost uničuje premoženje.

Nimate li morda dovolj zgledov iz lastne skušnje, da je marsikateri zapil vse svoje premoženje in prišel končno na beraško palico?

Nezmernost uničuje dušo. Pripravi človeka ob poštenje, pravnost in vero. Že poganski modrijan Seneka je rekel: "Nezmernost poraja vsakovrstne grehe." Pijanec je podvržen vsem grehom, najbolj pa neveri in nevernosti. "Nezmernost", pravi sv. Avguštin, "je mati vseh pregreh. In sv. Gregor pravi: "Kdor je podvržen nezmernosti, nima samo greha, ampak on je posebljen greh."

V nezmernosti naj toraj išče človek miru? In žalibože, koliko jih je, ki v resnici iščejo mir v nezmernosti, pijančevanju! Zadene jih kaka nesreča, razjezi jih li kaj, trpe le kako preganjanje, kje išče miru. Zatoniti hočejo vse v nezmernosti, pijančevanju. Bo li našel taki človek mir svoji duši?

3. Mnogi iščejo miru v veselich in zabavah. Toda morajo dati le te pravi mir, pravi pokoj? Z vsako veselico, vsako zabavo združeno je ve-

dno nekaj neprijetnega, nekaj bitkega; naj bi si bila najkрасnejša zabava, človeka končno le ne upokoji.

Kje naj toraj iščemo pravi mir? Kristus sam nam daje na to odgovor: "Pridite k meni vsi, in jaz vas okrepčam. Učite se od mene in našli boste pokoj svojim dušam." Da, pri Jezusu in jedino pri njem najdemo resnični mir! Kdor se uči od Jezusa, kdor izpolnjuje njegovo sv. voljo, ta ima pravi pokoj v svoji duši. In ta pokoj je trajen. Nikdo ga nam vzeti ne more. Ko bi nas zadela še tako velika nesreča, ko bi trpeli še tako preganjanje, imamo li Jezusa pri sebi, ni stvari na svetu, ki bi nam mogla vzeti naš mir. Kako krasne zgleds o tem imamo iz življenja mučnikov! V največjih mukah in trpljenju, katero so trpeli za vero, bili so veseli, ker so imeli mir v svojem srcu.

Mir, ki ga najdemo pri Jezusu, je edino trajen in resničen; zato pa skrbimo za njega; goreče molimo s sv. cerkvijo v litanijah: "Da bi nam mir in zadovoljnost podeliti hotel, to Te prosimo usliši nas!" Amen.

Društvo Srca Marijinega (Staro) v Clevelandu, O., je na svoji seji sklenilo, da se med članicami kolekta za podporo našega lista "Ave Maria" in članice so zložile \$5.70, društvo pa je darovalo iz svoje blagajne \$5.25. Društvo piše:

Po hišah naših društvenc se zanimajo za lepi list "Ave Maria". Ni čuda, če je celo društvo vneto za to dobro stvar. Le tako naprej, g. urednik. Vsi dobri Slovenci smo za vami! To je naš majhen dar za čast Marijino.

Z Bogom in z Marijo za Narod!

Frances Blatnik.

Mi se članicam društva Srca Marijinega v Clevelandu iskreno zahvaljujemo in jim kličemo v ime Marije stokrat Bog plačaj!

Objednem pa stavljamo to društvo zavednih katoliških žena za zgled vsem drugim. Vidite, tako mislijo in tako ravnaajo zavedne katoliške žene danes! — Živele!

Urednik "Ave Maria".

DVA VELIKONOČNA VEČERA.

Rev. J. Plaznik.

Lepo je sijalo solnce velike sobote jutro in svečano razprostiralo svoje žarke, kakor se spodobi veličastnosti velike sobote. Spominjalo je na veličastno vstajenje Zveličarjevo. Tudi narava se je prebudila iz zimskega groba in prinašala veselje, kakor vesel, smehljajoč otroček.

Pastir Gabrijel je hodil med čedo. Bile so različnih barv, rujave, bele in črne. Njihova rejenost je kazala, da se jim ne godi slabo. Ko so te kravice dvigale glave in prežvekovale, so malomarno opazovale s svojimi velikimi očmi pastirja, ki se je sprehajal med njimi. Pastir jim ni bil nič več, kakor del pokrajine. Niso se brigale za njegov visok klubuk, nizke čevlje in sivo obleko.

Ko se je pastir tako sprehajal, je mislil na veliko skrivnost, katero bodo obhajali naslednji dan. "Gospod je res vstal," je rekel sam pri sebi. "To je dan, katerega je Gospod naredil — res lep dan." Med premišljevanjem so mu oči uhajale tja proti vzhodni reki, ki se sveti v solnčni svetlobi. Blizu njega je Novi Amsterdam, ki hitro narašča. Vrtovi okrog hiš so kazali vstajanje. Sadni vrtovi že naznanjajo, da bodo v cvetju tekom enega meseca. Zamišljeno je pastir korakal po polju, kjer bo stala nekoč svetovna metropola.

Vzdihnil je, sam ni vedel, zakaj. Vzel je rog in pritisnil s srebrom okovani del k ustom in zaigral nekaj napevov. Živali so tako vprle svoje okrogle oči v njega in stale pripravljene spolniti njegovo voljo. Kmalu so začele korakati. Njihovo dihanje je napolnjevalo zrak z lahko meglico. Gabrijel je korakal naprej, za njim pa živina gori po prostoru, kar je sedaj Broadway, proti mestu. Tu je oddal živino lastnikom. Kadar je postalo gorko, je

ostal na pašniku celo noč; okrog njega je mirno spala živina.

Liska, lisasta krava vdove Glover, je bila včasih zelo nervozna in pričela boj z Mavro. Pastir ju je nagovoril po imenu, kakor bi nagovarjal poredne otroke: "Ti Liska, krava vdove Glover, ali te ni sram, da si tako neubogljiva, da delaš nemir na velikonočno soboto? Dobro, da nimaš rog!" Človek bi mislil, da žival ve, da je okregana. Njena dolga, svilnata ušesa so se povsila in nemirno je obračala glavo. "Ti črna pa glej, da ne zapraviš večerje, katera je pripravljena za tebe. Nazadnje jima je še za trobil zadnji opomin prav v ušesa. Ko se je vračal na svoj prostor v ospredje, je pobožal dobre rujave krave, ki so mirno korakale svojo pot. "Dobre kravce. Na vas sem ponosen." Živali pa so vpognile glave in zavihtele repe.

Poleg velikonočnega veselja pa je bilo še drugo veselje v Gabrijelovem srcu. "Sedaj, ko imam službo zagotovljeno, bom šel jutri in vprašal Marje za njeno roko. Njen oče se ne bo obotavljal, ker imam dobro plačo in pošteno ime.

* * *

Če solnce ni skakalo ono velikonočno jutro, je gotovo poskakovalo srce Gabrijelu, ko je pomislil, da bo zaročen z Marje, predno bo solnce zopet zašlo. Deklico je sicer le malokdaj videl zadnje čase, ker je bila njegova služba šele pred kratkim potrjena. Do tedaj pa ni maral dekletu preveč dvorjaniti. Medtem časom se je Marje zelo spremenila. Spoprijateljila se je zelo z neko irsko deklico Nano. Ta je bila vesela in živahna ter dobra katoličanka. Njena vera je bila v naselbini prepovedana, vendar niso vernikov preganjali. Prepovedano je bilo javno bogočastje, duhovnik je obiskoval vernike v Novem Amsterdamu skrivoma.

Nana je vzela Marje večkrat s seboj v špansko hišo, kjer je duhovnik opravljal svojo službo. Ne samo, da je ta vera zelo vplivala

na Marje, ker je bila skrivna, ampak dopadli so se ji zelo tudi verski obredi in spoštovanja vredna oseba misijonarjeva v rujavi halji in bogati mašni obleki. Misijonar je napravil zelo resen obraz, ko je zvedel, da Marje ni katoličanka. Dolgo časa je ni maral sprejeti med vernike, češ, da je to resna stvar, katero je treba premisliti. Le na izrečno željo Nanino ji je dal katekizem in nekaj drugih knjig, da se pouči o veri. Navadno je rekel: "Mlada je in njen značaj, četudi dober, še ni razvit. Preskusiti jo moramo, predno jo sprejmemo." Nana sama ni mogla razumeti tega obotavljanja. Marje je hotela na vsak način biti krščena.

Velikonočno jutro je vstala ob solnčnem vzhodu, ko je bila cela zemlja zavita v zlate solnčne žarke. V Nanini družbi je Marje vstopila na oni sveti kraj, kjer je bilo ozračje napolnjeno z vonjem velikonočnih lilij, kjer so verniki pobožno klečali, kjer je gospod Polikarp, opravljen v zlato obleko, opravljal najsvetejšo daritev in izlil svoja srčna čustva v krasen govor o vstajenju. Marjino srce je kar gorelo, ko je poslušala ta govor. Zagotavljala je samo sebe, da hoče vse prestati in da mora biti krščena takoj po maši. Jokala je, ko je videla Nano, da je šla z drugimi verniki vred k svetemu obhajilu. Kri se ji je hitreje pretakala in srce ji je močno bilo, ko se je začela zmagoslavna himna:

O filii et filiae!

Rex coelestis, Rex gloriae

Zdelo se ji je, da se je preselilo v njeno srce vse veselje prvih učencev. Veselje se je bralo na vsakem obrazu, ko se je čulo: "Gospod je vstal! Res je vstal, Aleluja!"

Marje je prosila Nano, da še malo počaka pri njej, ker hoče prositi patra Polikarpa, da jo sprejme v katoliško cerkev ravno na ta veliki dan. Predno duhovnik zapusti Manhattan, hoče prejeti sveto obhajilo. Duhovnik je nekaj časa opazoval njen obraz, potem pa sklonil glavo, kakor v molitvi. Povedal je svoje

misli, zelo mrzle in mračne, kakoršne so se zdele Nani, Marje pa je menila, da so naravnost krute. Počaka naj še en teden, ker jo je morada navdušilo samo velikonočno veselje. "Otrok, ti si mlad in tvoj značaj še ni preskušen." Ko je dekle odšla jokajoča s svojo tovarišico, si je mislil pater: "Dober značaj, ne dvomim; le poskusiti ga je treba, kakor zlato v ognju."

* * *

Ko ste deklici šli proti domu, je bila Marje zelo čmerikava. Nana je sicer sočustvovala z njo, vendar se ni strinjala z njeno obsodbo o duhovniku, katerega so imeli vsi za modrega, in pobožnega. Sklenila je, da hoče govoriti kaj drugega, ko ste šli mimo pašnika, kjer pa ni bilo Gabrijela tedaj.

Marje je nehote vzdihnila, ker ni bilo nikogar tam. Kako prijetno bi bilo videti pastirja med čedo, kjer ga je navadno videla. Če bi bila sama, bi bila obstala in gledala po planjavi, če ne bi mogoče opazila onega, o katerem je mislila, da jo ljubi. Zadnje čase ji skoro ni skazoval več prijaznosti, kakor drugim dekletom. Komaj jo je še pogledal med službo božjo v danski cerkvi, v katero je le redko zahajala. Marje ni niti besedice omenila svoji prijateljici, da se zanima za Gabrijela, kakor tudi ne, da se je naselil dvom in ljubosumnost v njeno srce. Nana ni vedela, kaj premišljuje Marje; kar tja v en dan je rekla:

"Pravijo, da se misli pastir kmalo oženiti."

"S kom?" je hitro vprašala Marje in zazeblo jo je pri srcu, kakor bi ga bila zagrabila ledena roka.

"Tega pa ne vem. Govori se različno. Nekateri pravijo, da z bogato hčerjo pekovo iz Jersey."

Lep aprilov dan in velikonočno veselje je zginilo za Marje. Nana je hotela samo zabavati Marje; zato je nadaljevala:

"Če je to res, potem bo prava reč. Gabrijel se ne briga posebno za nas, dekleta na Manhattanu, za mene pa še posebno ne, ker sovraži,

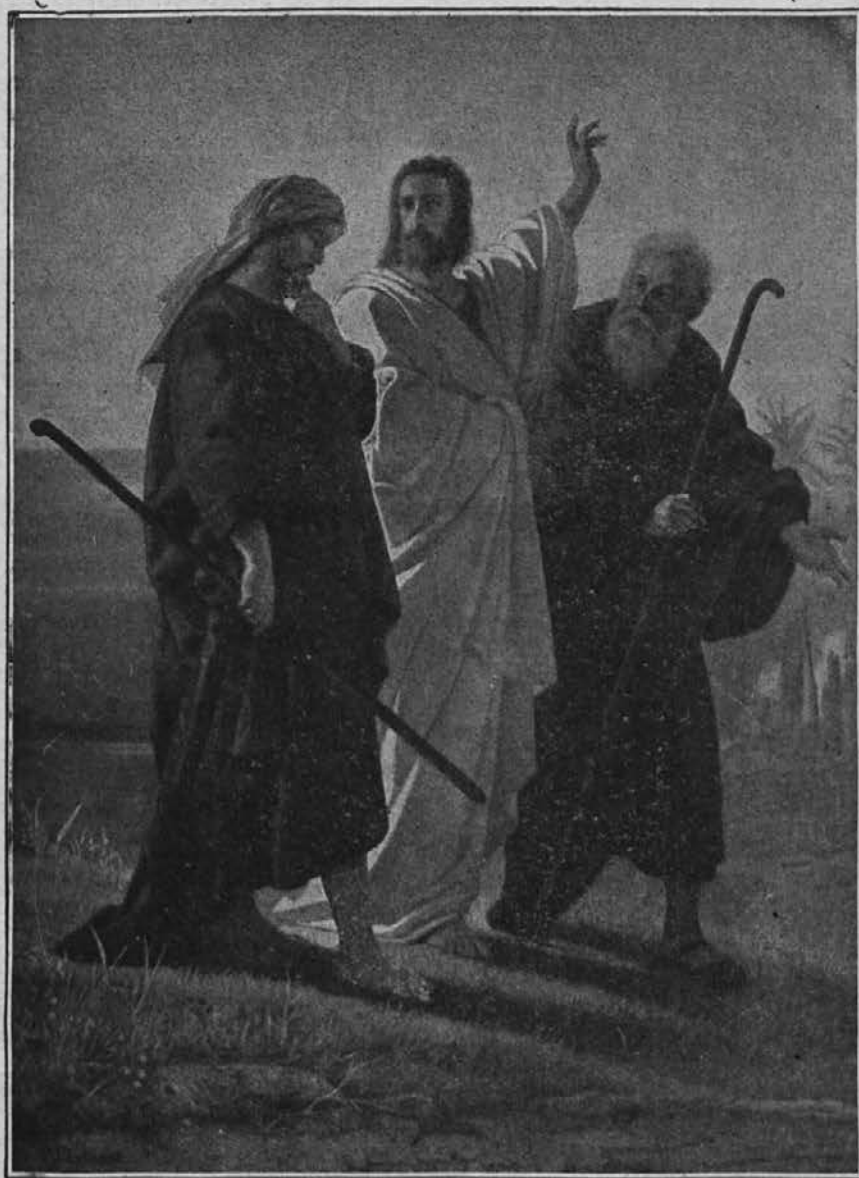
vsaj tako pravijo, katoličane. Njemu so katoličani vzrok vsega hudega."

Marje je začutila v svojem srcu čuden vihar. Zdela se ji je, da je prav domnevala, neglede na govoriče, Kako bi mu povedala, če bi jo nekoč vprašal, če hoče biti njegova žena, da spada k oni sekci, katero Gabrijel zaničuje in prezira. Njena

bilo več treba prizadevati Nani, da bi odvrčala od Marje hude misli o patru Polikarpu. Namesto tega je nagovorila Nano: "Zakaj pa misliš, da se bo Gabrijel sedaj oženil, ko je bil toliko let samec?"

"Sam je večkrat rekel pri našem sosеду."

"Ali ti je sosed povedal?" Njeno srce je še bolj vpadlo. Vedela je, da

Na poti v Emavs.

želja, ki je bila tako goreča zjutraj v cerkvi, se je ohladila. Zvoki velikonočne pesmi so zginili iz njenih ušes. Hvaležna je bila menihu, da ji ni verjel in jo takoj krstil. Kar je bila prej žalost, je postalo sedaj veselje, ker ni več razlike med njo in Gabrijelom. Od tistega časa se ni

je ta sosed Gabrijelov najboljši prijatelj.

"Gabrijel je rekel, da se hoče oženiti sedaj, ko ima stalno plačo."

Marje je morala kar nadalje spraševati: "Ali gotovo veš, da ni omenil imena one deklice?"

"Ne dekleta, ne vdove. Vem, da

ni mislil mene, za kar se pa ne brigam."

"Še kaj hujšega bi bilo lahko, Nana," je vzkliknila Marje. "V Novem Amsterdamu so še slabši tiči, kakor Gabrijel."

Nana je pogledala Marje in odvrnila: "Res, res, da so še slabši; svoje vzroke sem ti pa tudi povedala. Sicer me še ne pogleda ne, a zna pa sovražiti katoličane."

Ko ste se tako pogovarjali, se je začul rog, čegar glas je vzbudil čudovito veselje v Marjinem srcu. Vse je bilo pozabljeno. Vedela je samo to, da bo zopet videla Gabrijela; ker se je bala, da ga zgubi, zato ji je bil sedaj toliko dražji.

Deklici ste stopili v ograjen vrt, da napravite pot čedi. Marje je opa-

sa zatrobil v svoj rog. Melodija je zovala pastirja, ki je od časa do časa bila velikonočno vesela. Marji se je dozdevalo, da zopet čuje alelujo v cerkvi. Zaprla je ušesa duševnim glasovom in koprneče čakala kedaj se bodo Gabrijelove oči srečale z njenimi; mislila je, da mora brati resnico v njegovih očeh.

Ravno tedaj, ko je čeda korakala mimo vrta je začela Liska nagajati Mavri. Gabrijel je hitel mirit in obrnil hrbet Marji. Marje je molče nadaljevala svojo pot. Nana je le redko napravila kako opazko, ko je opazila, kako stvari stoje. Ko ste se ločili, je še rekla:

"Morda je imel pa pater Polikarp vseeno prav."

(Dalje prihodnjič.)

potegnil za to, kar veruješ v svojem srcu!

Hočeš li vedeti, kaj je vzrok tej mlačnosti, vzrok tej brezbriznosti? Resnični vzrok leži v mlačnosti v izpolnjevanju tvojih verskih dolžnosti, v prejemanju sv. zakramentov, v zanemarjanju molitve. Tekom 25 let svojega duhovnega pastirovanja sem imel priliko to opazovati, in ne morem najti drugega vzroka za versko mlačnost, za versko brezbriznost, kakor ravno te, ki sem jih zgoraj navedel.

V prvih treh stoletjih krščanstva, ko je vernikom Kristusovim grozila vsak trenutek nevarnost, da jim bo treba umreti za njihovo vero, shajali so se redno k skupnim molitvam, k skupnemu sv. obhajilu, z veseljem so poslušali Božjo besedo, navduševali drug drugega, da so bili pripravljeni umreti za Njega, ki je daroval svoje življenje za nas na križu. Primerjaj sedaj življenje katolikov današnjih dni z življenjem prvih kristjanov, potem boš razumel moje besede, ako rečem, da je vse te prevel duh našega časa, ki je duh mlačnost in brezbriznosti. Toliko priložnosti imel boš tekom leta za raznovrstne milosti, poslušaj moj priateljski opomin, ki prihaja iz dobro mislečega srca! Hodi k sv. maši ob nedeljah, poslušaj zvesto Božjo besedo, dasi ni tvoj duhoven Bog ve kak govornik, ne domišljaj si, da veš dovolj! Hodi pogosto k sv. obhajilu, zakaj brez Kristusa v svojem srcu si in ostaneš prav slab kristjan. Moli, ker si ubog grešnik, zakaj ne boš našel usmiljenja, razun če prosiš za isto, in ta prošnja ni nič drugega kakor molitev. Stori to, in zagotovim te, da bo leto dobro, milosti polno leto, leto polno božjega blagoslova za te in tvojo družino.

DUH NAŠEGA ČASA.

Piše Rev. J. C. Smoley.

AJ je vzrok tolike mlačnosti med katoliki? Je li cerkev temu vzrok? Je li ona izgubila svojo privlačno silo? Ne in ne! Cerkev je delo Božje, in se nikakor ne more spremeniti. Toda mnogo teh, ki se še vedno imenujejo sami sebe sinove in hčere te Matere, izgubili so vsako zanimanje za svojo duhovno Mater. Vsemogočni dolar jih je tako preslepil in zaslepil, da mislijo, da je njihova glavna naloga, njihov edini namen na svetu, da si nakopičijo premoženje, da jedo in pijejo, da se zabavajo in letajo od veselice do veselice, potem pa umirajo ko neme, brezumne živali, ktere je Bog ustvaril, da bi služile človeku. Vprašajmo se, kaj pa je dandanes vsebina vseh vaših pogovorov? Je politika na jedni, in "business" na drugi strani. Mladič bo govoril edino le o igrah, "baseball," basket-ball, o zabavah, ki kaj pogosto niso ravno posebno nedolžne; dekleta, naše "misses" nimajo večjega veselja, kakor da proučavajo nove mode, da sanjarijo o novih

dragocenih oblekah, kakor hitro ji bo mogoče isto kupiti, in o sličnih stvareh. Kako mnogi bi zaslužili isto grajo, isto očitjanje od našega Gospoda, katero je morala slišati Marta: "Marta, Marta, za mnogo stvari skrbiš, ali le jedno je potrebno." Vi vsi dobro veste, katera je ta potrebna stvar, in ni mi treba, da bi vas na njo opominjal. Toda žalibog, ni-li resnica, da pretežna večina katolikov na to nikdar ne misli, razun ako sliši tozadevni opomin od duhovna v nedelskeji pridigi? Nprestano, od zore do mraka, dragi moj, se trudiš in pehaš, da bi si ustanovil svoje lastno ognjišče, da bi imel svoj lastni dom, toda kako malo misliš na domovanje, katero bi si moral pripraviti v nebesih s svojimi dobrimi deli? Ko bi imel večje spoštovanje, večjo gorečnost do tvoje sv. vere, ne poslušal bi s tako nebrižnostjo napade in sramotenje svojih nasprotnikov; junaško bi odbil vse napade svojih sovražnikov. Ti dobro veš, da je tvoja vera edino prava; ti nočeš biti tovariš teh, ki sramote tvojo vero, in vendar nimaš poguma, da junaško braniš, srčno se

POIZVEDOVALNI KOTIČEK.

Vprašanje: "Moja prijateljica me je spravila, da sem šla k "špiritistom," da sem govorila s svojim rajnikom možem. Kaj pravite o tem?"

Odgovor: Naredili ste napak. V svojem pismu ne poročate, če ste res govorili z njim? Ali ste? Ste ga videli? Kaj vam je pa rekel. — Spiritizem je moderna bolezen "brezverske" vere! "Brezverske vere" pravimo namenoma. Kajti "špiritizem" in enaki "izmi" so samo sad brezverstva. Ljudstvo odpada od vere, prave, ki bi ga silila delati dobro, živeti pošteno, bojevati se proti strastem! Srce pa vendar čuti potrebo vere. bo vere.

Zato si pa ljudje izmišljujejo take neumnosti, kakor je špiritizem.

Mr. M. Modic, Ottawa, Ill.

Vprašuje:

Ali je veljavna spoved takih, ki so civilno poročeni.

Odgovor: K spovedi gremo, zato da prosimo Boga odpuščanja in mu obljubimo poboljšanje. "Raje umreti, kakor Tebe še enkrat z enim samim grehom razžaliti," obljubimo in na podlagi tega dobimo sv. odvezo. Kdor je samo civilno poročen, živi v nečistem, grdem življenju, kakor ciganje. Tak pri spovedi laže in goljufa, ker ve, da bo po spovedi ravno to nečisto življenje nadaljeval, kakor pred spovedjo. Seveda duhovnika lahko goljufa, Toda Boga ne more. Vsaka taka spoved je božjeropno enako je sv. obhajilo. — Tak človek je ali nor, ali nima vere, ali pa ni toliko podučen o sv. veri, da bi vedel te najnavadnejše stvari in je gotovo zanj sramota, ako ga vidijo ljudje kakor Judeža pristopiti očitno k mizi Gospodovi.

ALI SI ŽE DOSMRTNI NAROČNIK "AVE MARIA?"

SOCIALIZEM, NJEGOV ZAČETNIK IN USTANOVNIK.

Piše Frank Tarman.

Dragi čitatelj, "Ave Maria", če premišljuješ naš slovenski socializem in sploh ves moderni socializem in njegove pristaše, boš prišel do zaključka, da je bil njegov začetnik satan sam v raju.

Kaj je ves socializem drugega, kakor poln praznih obljub in laži, s katerimi hoče preslepiti delavstvo, da bi se oklenilo tega nauka in mu vrjelo slepo. Kako delujejo strastno proti duhovščini, proti katoliški cerkvi,, proti vsaki veri, proti vsemu, kar je božjega! Ali ni vse tako podobno načinu, kako je satan zaslepljeval prve stariše v raju? Ali se socialisti ne poslužujejo ravno istega sistema še danes, samo laži in praznih obljub, o katerih vedo, da jih nikdar ne bodo mogli izpolniti in sicer samo za korist svojega lastnega žepa.

Če premišljuješ njih delavnost, ali ni vse samo za to in v ta namen, da si polnijo žepa? Zato jim ni nobena laž pregrda ali prenesramna, samo da dosežejo svoje namene?

Pravijo, da kogar hoče satan za se dobiti, ga najprvo zaslepi.

Enako socialisti!

Kaj pa vendar store socialisti dobrega?

Ali si že kdaj slišal o kakem dobrodelnem socialističnem zavodu, o kaki sirotišnici ali bolnišnici, katero so socialisti ustanovili? Ali si že videl kako socializistinja, da bi šla in se žrtvovala za sirote, za bolnike, za reveže? Toliko kolektajo in kolektajo! Toliko prosijo in prosijo. Pa kje je kaj? Ali dobi delavstvo kaj od tega? Moreš pokazati le eno stvar? Pač pa lahko pokažeš, kako so si še vsi rdeči voditelji napolnili žepa in potem prenehali biti rdečkarji, se niso več zmenili za delavske koristi, temveč lepo mirno in udobno živeli. Dosegli so pač svoj namen — poln žep. Delavstvo se je pa pod nosom obrisalo za darove in žrtve, katere mu je v svoji zaslepljenosti naneslo.

Da, še to vidimo, da so vsi socialisti in vsi njih listi nasprotniki dobrodelnih naprav. Kako smešijo in lažejo čez uboge sestre po bolnišnicah! Kako se norčujejo iz katoliških redov, ki se žrtvujejo za svojega bližnjega po šolah, bolnišnicah in sirotišnicah! Kaj so že vse nalagali čez uboge sestre Dobrega pastirja, katerih glavni namen je nesrečna zašla dekleta, katere so ravno največ oni pahnili v največjo človeško bedo, reševati, jih pripeljati na pot poštenega življenja. Vse je za nič, nič ni za delavske koristi, samo to, kar sami store. Nič ne pomagajte za sirotišnice! Nič za bolnišnice samo za nje za "delavske koristi."

Zato, kako je v resnici zaslepljen, kdor jim vrjame! Kako je pomilovanja vredni!

Če ima človek vsaj nekoliko zdrave-

ga razuma, sam lahko najde nesramnost teh laži in kako strašno ga s takim le trditvami slepe.

Pravijo, da je katoliška cerkev največja sovražnica človeške sreče. Vendar pa ni treba drugega, kakor pregledati in premisliti samo desetero božjih zapovedi, da človek najde, da bi bil danes ves svet srečen in zadovoljen, da bi bila vsa delavska in vsa druga vprašanja takoj danes rešena, kako bi se po celem svetu uvedlo natančno in vestno izpolnjevanje teh nauk, katere uči ta katoliška cerkev.

Kako lepo spodbuja ta cerkev k spolnjevanju stanovskih dolžnosti! starišev do otrok, otrok do starišev, Kako lepo uči o dolžnostih delavcev do gospodarja, pa tudi gospodarja do delavcev.

Ali ne uči, da je vnebovpijoči greh, delavcem in najemnikom zaslužek utrgovati ali pridrževati? Ali ne uči, da so anarhizem, socializem, boljšeizem in vse druge take laži v največjo nesrečo in gorje človeškemu rodu. Ali nas ne uči, da bomo morali vsi bogati in revni dati enkrat odgovor od svojega hišnikovanja na zemlji?

Dragi čitatelj, ali si že bil pri kaki smrtni postelji, naj je bilo to pri bogatinu ali revežu? pri vernemu ali nevernemu? Ali nisi opazil pri vseh v teh trenutkih neke želje po miru in sicer tistem miru, katerega svet ne more dati? katerega mu pa more dati samo vera v Boga? samo katoliška cerkev?

Da veliko človek lahko sam s svojim razumom spozna, kje je resnica in ni treba biti kak učenjak. Naš navadni zdrav razum nam dovolj pove.

Zatoraj rojak, komu boš ti vrjel? Boš vrjel socialistom?

PREMIŠLJEVANJA VREDNI DOGODBI.

Rev. J. Plaznik.

Naslednje se je zgodilo v Neapolju pred očmi številnega ljudstva. Celo stvar beremo v življenjepisu sv. Franciška Hijeronima, S. J., ki je umrl 11. majnika, 1716, katerega je Gregorij XVI. prištel svetnikom.

Ko je ta misijonar pridigal na javnem trgu v Neapolju je skušala neka ženska motiti njegov govor s tem, da je pela in kričala in z njo več žen, katere je Katarina zbrala okrog sebe.

Kmalu potem je Katarina umrla nagle smrti. Svetnik je šel z večjo družbo na kraj, kjer so ležali njeni smrtni ostanki. Nekaj časa jo je gledal v grozi, nato jo je pa slove-

sno vprašal: "Katarina, kje si sedaj?" Truplo je bilo nemo. Sv. Frančišek ponovi svoje besede ter doda: "Zapovem ti, da poveš, kje si sedaj."

Na strah vseh navzočih je Kata-

rina odprla oči in povedala z groznim glasom: "V peklu sem! V peklu sem!"

Ko je množica to slišala, je prestrašena zbežala. Tudi svetnik je odšel, namesto male pridige, je po-

navljal: "V peklu! O, ti strašni BBog! v peklu! Ste slišali? V peklu!"

Mnoge priče so se tako prestrašile, da niso upale prej iti domu, predno niso šle k spovedi.

Naši dosedanji dosmrtni naročniki.

1. Rev. Michael Golob
Bridgeport, Conn.	20. Miss Ursula Crnkovich
New York City.	39. Rev. A. P. Moder
Bridgeville, Pa.
2. Rev. A. Podgoršek
Dubuque, Kans.	21. Mr. John Golobič
Pittsburgh, Pa.	40. Mr. Frank Suhadolnik
Cleveland, Ohio.
3. Rev. John Trobec
Rice, Minn.	22. Mr. Joseph Muhich
Joliet, Ill.	41. Mr. Ferdinand Nachtigal
Cleveland, Ohio.
4. Rev. M. Šavs
Delano, Minn.	23. Rev. J. J. Oman
Cleveland, Ohio.	42. Mr. Anton Grdina
Cleveland, Ohio.
5. Mrs. Mary Sever
St. Clair, Pa.	24. Rev. P. C. Zupan O. S. B.
Pueblo, Colo.	43. Mrs. Frank Gaspari
Cleveland, Ohio.
6. Mrs. Mary Bevc
Canonsburgh, Pa.	25. Rev. James Črne
Sheboygan, Wis.	44. Mrs. Chatarina Kuhel
Cleveland, Ohio.
7. Miss Agnes Kos
New York City.	26. Miss Annie Lampe
Clequet, Minn.	45. Miss Antonia Vidie
New York, City.
8. Rev. A. M. Krashovitz
Chicago, Ill.	27. Mrs. Frances Baraga
Thomas, W. Va.	46. Mr. Jacob Petrich
Eveleth, Minn.
9. Rev. Gasper Panik
Bridgeport, Conn.	28. Mrs. Ivana Progar
Sheboygan, Wis.	47. Rev. Fr. Turk
San Francisco, Cal.
10. Rev. A. E. Komara
Bridgeport, Conn.	29. Miss Mary Trobec
Rice, Minn.	48. Mr. Frank Globokar
Biwabik, Minn.
11. Mr. John Intihar
Cleveland, Ohio.	30. Mr. John Jeglič
New York, City.	49. Mr. Frank Mikolič
Sheboygan, Wis.
12. Mr. John Chopp
Trimountain, Mich.	31. Miss Mary A. Trobec
Rice, Minn.	50. Mrs. Mary Skuli
Cleveland, Ohio.
12. Miss Mary Gostič
New York City.	32. Mrs. Frances Zerovnik
N. Chicago, Ill.	51. Mr. Louis Škoda
Cleveland, Ohio.
14. Miss Barbara Santel
Kansas City, Kans.	33. Miss Katinka Pavlič
New York, N. Y.	52. Mrs. M. Hajks
Buhl, Minn.
15. Rev. John Blazie
Leckrone, Pa.	34. Rev. Francis Podgoršek
Whiting, Ind.	53. Mr. Anton Suhadolnik
Cleveland, Ohio.
16. Rt. Rev. James Trobec
Rice, Minn.	35. Mr. Joseph Oblak
Soudan, Minn.	54. Mrs. Agnes Gorjup
Houston, Pa.
17. Rev. John C. Mertel
Pittsburgh, Pa.	36. Rev. J. E. Schiffrer
Chisholm, Minn.	55. Rev. Matt Kebe
McKeesport, Pa.
18. Rev. Joseph Vrhunec
Pittsburgh, Pa.	37. Mrs. Mary Bah
Chisholm, Minn.	56. Rev. Amb. Sirca O. F. M.
Chicago, Ill.
19. Mrs. Mary Klemenčič
La Salle, Ill.	38. Rev. Fr. Šaloven
La Salle, Ill.	57. Rev. A. Murn O. F. M.
So. Bethlehem, Pa.
		58. Mr. Anton Burgar
Brooklyn, N. Y.

59. Mrs. M. M. Intihar
Cleveland, Ohio.
60. Mr. Anton Zadovnik
Soudan, Minn.
61. Rev. Paul Hribar
Cleveland, Ohio.
62. Rev. John Zaplotnik
Omaha, Nebr.
63. Rev. F. S. Mazir
Springfield, Ill.
64. Rev. V. Mihelič
Natrona, Pa.
65. Marko Bajuk
Jerome, Pa.
66. Jacob Tursic
Chicago, Ill.
67. Mr. Math Tomšič
Chicago, Ill.
68. Mrs. Agnes Ribnikar
Chicago, Ill.
69. Teresia Archul
New York, N. Y.
70. Mrs. Johana Kolar
Cleveland, Ohio.
71. Mrs. Agnes Kodrich
Collinwood, Ohio.
72. Miss Kati Simonišek
Chicago, Ill.
73. Mr. Frank J. Koren
Chicago, Ill.
74. Mrs. Anna Blekoč
Spring Walley, Ill.

DAROV ZA "AVE MARIA."

Rev. Jos. Tomšič, Forest City, Pa. \$25.00, Ana Babor, Joliet, Ill. \$25.00, Nick Milcenovic Kansas City, \$12.00, Agnes Hotujec Ambridge, Pa. \$10.00, Agnes Xeller Lynbrook, L. I. \$7.00, Catherina Kuhel Cleveland, Ohio. \$6.00, Mrs. Francis Sterle New Duluth, Minn. 5.00, John T. Gerbec Barberton, Ohio. 5.00, Johana Ostronic Los Angeles, Cal. 5.00, Neimenovan, Pueblo Colo. 5.00, Marija Svigel Conemaugh, Pa. 5.00 Pvt. Jos. Mihelič Camp Eustis, Va. 5.00, Maria Kukar Joliet, Ill. 5.00, Neimenovana 5.00, Francisek Ulcar, Gilbert, Minn. 5.00, Martin Kramarich, Joliet, Ill. 1.00, Margaret Mehle, Pueblo, Colo. 3.00, Anna Loparc, Joliet, Ill. 3.00, Jerry Lauric, Joliet, Ill. 3.00, Marija Klemenčič, Cleveland, Ohio. 3.00, Jennie Svegel Ambridge, Pa. \$2.50, John Bevec, Canonsburg, Pa. 1.00, Joseph Bevec, Canonsburg, Pa. 1.00, A-

malija Cvek, Durgeon, Pa. 1.00, Mars. Mary, Tomazic, Olyphant, Pa. 1.00, Michael Tomazic, Olyphant, Pa. 1.00, Neimenovan, 1.00, Stepan Mlakar, Olyphant Pa. 1.00, Jakob Zore, Olyphant, Pa. 1.00, Josef in Antonija Rostan, Barberton, Ohio, 1.00, Josef Piskor, Barberton, Ohio 1.00, Maria Hoge, Bridgeport, Ohio 1.00, Michael Hocevar, Bridgeport, Ohio 1.00, Ana Krap, 1.00, Ivana Mevzek, 1.00, Ursula Bobich, Greany, Minn. 1.00, Anna Princic, Cleveland, Ohio, 1.00, Anna Znidarsic, Cleveland, Ohio 1.00, Mrs. Math J. Perne, Albany, Minn. 1.00, Miss Theresia Kmet, Cleveland, Ohio 1.00, Frank Pavlin, Cleveland, Ohio 1.00, Joseph Judnich, Trimountain, Mich. 1.00, John Flake, Greany, Minn. 1.00, Frank Kuznik, Cleveland, Ohio 1.00, Mrs. Mary Brodnick, Gilbert, Minn. 1.00, Aleks Plut, Joliet, Ill. 1.00, Kate Triller, Chicago, Ill. 1.00, Mary Hocevar, Cleveland, Ohio 1.00, Franc Supanc, Johnstown, Pa. 1.00, Maggie Bobnar, Delmont, Pa. 1.00, Frances Gornik, Eveleth, Minn., 1.00, Mary Yugovich, Rock Springs, Wyo., 1.00, Josefa Kern, Cleveland, Ohio, 1.00, Lovrenc Strekelj, Simpson, Pa. 1.00, Mary Chernich, New Duluth, Minn., 1.00, Josephine Krainz, Cleveland, Ohio, 1.00, Jennie Marovich, East Helena, Mont. 1.00, M. Elič Brooklyn, N. Y. 1.00, Rosie Potocnik, Milwaukee, Wis. 1.00, Florijan Kopac, Burdine, Pa. 1.00, John Zalar, 1.00, Matthias Vucko, Chicago, Ill. 1.00, Maria Koschak, Ely, Minn. 1.00, Mary Wintar, Cleveland, Ohio 1.00, Anton Klaus, Cleveland, Ohio 1.00, Johana Kolar, Cleveland, Ohio 1.00, Ivanka Zavodnik, Milwaukee, Wis. 1.00, Mary Bobich, Rauch, Minn. 1.00, Elizabeth Skraba, Greany, Minn. 1.00, M. Svetek, Trommdale, Minn. 1.00, M. Repar, Cleveland, Ohio 1.00, F. Vrhovec, Cleveland, Ohio 1.00, Terezija Segat, Cleveland, Ohio 1.00, Mary Kaklis, Houston, Pa. 1.00, Frank Kerhin, Milwaukee, Wis. 1.00, Matt Zugel, Anaconda, Mont. 1.00, Frank Premk Cleveland, Ohio 1.00, Andrej Bombach, Johnstown, Pa. 1.00, Andrej Kranjc, Detroit, Mich. 1.00, F. S. Novt Barberton, Ohio 1.00, Michael Znidarsic, Cleveland, Ohio 1.00, J. R. Grahek, Calumet, Mich. 1.00, Josephine Pintar, So. Burgettstown, Pa. 1.00, Frank Kovacic, Pittsburgh, Pa. 1.00.

Jera Vesel, Cleveland, Ohio 2.00, Mrs. Agnes Novak, Greaney, Minn. 2.00, Josepha Koncan, Cleveland, Ohio 2.00, George Miketic, Pittsburgh, Pa. 2.00, Miss Anna Lampe, Cloquet, Minn. 2.00, Barbara Nemanic, Johnstown, Pa. 2.00, Joseph Drasler, No. Chicago, Ill. 2.00, Mary Udovic, Canonsburg, Pa. 2.00, Mrs. J. J. Glatch, Pittsburgh, Pa. 2.00, Mrs. Vincencija Komp, La Salle, Ill. 2.00, Marija Pauzel, Pueblo, Colo. 2.00, Frances Raspet, Pueblo, Colo. 2.00, Mary Benedik, Chicago, Ill. 2.00, Mike Spehar, New Duluth, Minn. 2.00, Florijan Cesar, 2.00, Mrs. Martin Verzhuh, Crested Butte,

Colo. 2.00, Jakob Vode, Joliet, Ill. 2.00, Agnes Kos, New York, 2.00, Primoz Skumare, St. Cloud, Minn. 2.00, Mrs. Agnes Novak, Greaney, Minn. 2.00, Paul Oblak, Rock Springs, Wyo. 2.00, Jozef Blatnik, New Duluth, Minn. 2.00, Florian Mesching, Iron Mountain, Mich. 2.00, John Planishek, Uniondale, Pa. 2.00, Marija Zugel, White Pine, Mich. 2.00, Frank Jensze, Forest City, Pa. 2.00, Mary Jazbic, New York 2.00, Valentin Rousek, Cleveland, Ohio 2.00, Anton Turk, Lawrence, Pa. 2.00, Neimenovan, 2.00, Math Komp Sr. La Salle, Ill. 2.00, Steve Hojnik, Milwaukee, Wis. 2.00, Neimenovan, Cleveland, Ohio 2.00, John Zavodnik, Soudan, Minn. 2.00, Karol Klun, Soudan, Minn. 2.00, Neimenovan 2.00, Frank Mivsek, Collinwood, Ohio. 2.00.

Po 50c. so darovali: — Joseph Urajnar, Indianapolis, Ind., Ana Likovic, Calumet, Mich., Neimenovan, Mary Gregorich, Calumet, Mich., J. Culijan, La Salle, Ill., Maria Pally, Frank Slakan, Bridgeport, Ohio. Lawrence Podlipec, So. Chicago, Ill. Liza Sern Milwaukee, Wis., Johan Kuclav, Greenwood, Wis., Margaret Zupancic, Soudan, Minn]

Po 25c. so darovali: — Barbara J. Cvetic, Pittsburgh, Pa.

Za sestro Elizabeto.

John Miketic, Pittsburgh, Pa. 1.00, George Miketic, Pittsburgh, Pa. 1.00, Rudolph Miketic, Pittsburgh, Pa. 1.00, Neimenovan 1.00, Kat. Kolar, Pueblo, Colo. 1.50.

Reorganizacija.

Katoličani bodo z vsemi svojimi močmi delovali na popolno obnovo miru. Kar so bila vsa njihova patrijotična prizadevanja združena in zedinjena po Narodnem Katoliškem Vojnem Svetu, tako bodo delovali za mir pod okriljem Narodnega Katoliškega Sveta za Blagostanje. Del naših organizacij se bo razvijalo v smeri proti popolnejši dosegli katoliških ciljev.

Rojakom v Frontenac Kans. in okolici.

Od torka zvečer 20. aprila pa do nedelje 25. aprila vršil se bode v cerkvi presv. Srca (Sacred Heart Church) pet dnevni sv. misijon. Vse slovenske rojake okolice vabimo, da se blagovole udeležiti tega sv. misijona v obilnem številu. To je prvi slovenski misijon v tem kraju.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovenec pripo-
ročam svojo trгови-
no z železnino.

Poštено blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Spomladanski izpuščaji

so zelo neprijeten kinč in povzročajo skoraj neprenašajoče bolečine in trpljenje. Poznani so vsled svojih srbečih lastnosti in vsled trdovratnosti za zdravljenje. To povzroča nečista kri. Očisti kri potem vporabe

Severa's Blood Purifier

(Severovega Kričistilca), ki je priznan kot regulator sistema ni pomaga naravi v izločevanju nečiste kri ter tako odpravi mehurje, rane, izpuščaje, prische in splošno hiranje. Poskusite ga. Naprodaj v vseh lekarnah. Cena \$1.25 in 5c davka.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporočam vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic i. t. d.

Priporočam se tudi vsem slovenskim društvom ri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, New York
Telefon, 5985 Barclay.

BRAT!

Ali si že kdaj pomislil, da je tvoja dolžnost pomagati tvojim dragim v stari domovini?

Ali si že kdaj pomislil, kako veliko dobro delo bi ti storil, ako bi ti naročil list "Ave Maria" in "Edinost" tvojim starišem, ali bratu, ali sestri, sorodniku ali prijatelju.

Kaj bi se tebi poznalo \$5.00. Tvoji dragi pa bi dobivali tako krasna lista kakor je "Ave Maria" ali "Edinost" skozi celo leto!

Zato naroči vsaj en list in storil bodeš delo usmiljenja in imel bodeš zavest, da si storil dobro delo v obrambo sv. vere!

V zalogi imamo, še nekaj sto Koledarjev "Ave Maria". Ali ni to krasna knjiga? Zato naroči še en Koledar za Tvoje drage v stari domovini. Pošli nam naslov, tvojih sorodnikov komur želiš poslati Koledar in 60., lahko pošlješ v znakah in mi bomo poslali Koledar v staro domovino. Premisli, da so naši dragi v stari domovini v takih razmerah, da si ne morejo kupiti knjige ali časopisa. Pomagaj jim ti, tu imaš krasno priložnost. Nikar jo ne zamudi!

Piši še danes na:
"Ave Maria" in "Edinost"
1847 West 22nd Street,
Chicago, Ill.

Zaloga Slovenskih in Angleških molitvenikov.

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10 ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za žene in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, linoleum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvoren pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:
Bell: Rosedale 1881. O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK
6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima.
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega uspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čistenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill

